

nemgang af Bestemmelserne. Jeg skal derfor i det væsentlige indskrænke mig til at omtale de Punkter, paa hvilke det foreliggende Forslag adskiller sig fra det i Fjor fremsatte.

Hensigten med det foreliggende Lovforslag er dels at afvande de store lavtliggende Arealer ved Tønder og dels at beskytte dem mod Vesterhavet. Det er meget store Arealer, det drejer sig om, nemlig Marsken ved Tønder og de tilstødende lavtliggende Geestarealer samt Sejersbækdalen, i alt ca. 9 000 ha. Det foreslaas at stille et Beløb til Raadighed navnlig til Gennemførelsen af et Havdige paa indtil 7 m Højde over dagligt Vande, som skal strække sig fra Højer til Emmerlev, endvidere at der til Afvanding bygges et Kraftanlæg til Udpumpning af Vandet. Dette er tænkt indrettet saaledes, at man drager Nytte af Vandet, idet det føres hen til et Vandfald, som skal fremstille Kraften til Udpumpningen.

Forslaget, som det foreligger, er efter min Mening meget godt udarbejdet, og jeg tror, at det, hvis det gennemføres, vil faa overordentlig stor Betydning for de paagældende Egne. En af de vigtigste Ændringer i det foreliggende Lovforslag, sammenlignet med det i Fjor fremsatte, er Ændringen i § 2, som gaar ud paa at forhøje den til Udgiften anslaaede Sum fra 3 850 000 Kr. til 4 235 000 Kr. Priserne er jo steget ganske betydeligt det sidste Aar, hvorfor man har anset det for nødvendigt at forhøje Summen med ca. 10 pCt. Det er Meningen, at Staten skal udrede to Trediedele og de paagældende Lodsejere en Trediedel af dette Beløb, idet dog de Penge, Lodsejerne skal udrede, skal stilles til Raadighed af Staten som Laan. Udgiften tænkes afholdt i Løbet af fire Aar, dog saaledes, at der i Finansaaret 1925—26 kan anvendes indtil 200 000 Kr. — Den anden af de vigtigste Ændringer er Ændringen i § 4, hvorved man har strammet Forrentnings- og Afdragsvilkaarene ret betydeligt. Forrentningsprocenten er forhøjet fra 4 til 6 og Afdragsprocenten fra $\frac{1}{2}$ til 1. Aarsagen til denne ret betydelige Stramning af Forrentnings- og Afdragsprocenten er de stramme Pengeforhold, vi lever under, samt den Situation, i hvilken Statskassen befinder sig. Endelig har Regeringen ogsaa ment, at naar Statskassen yder to Trediedele, skulde det ikke være saaledes, at Lodsejerne desuden skulde nyde en Rentegodtgørelse af det Bidrag, de skal yde. Meningen er, at de skal betale saa høj en Rente,

at Staten ikke lider noget Tab ved at udlaane den ene Trediedel. Der er saa ogsaa indført den Ændring, at Finansministeren bemyndiges til i det Omfang, han finder det fornødent, ved Udstedelse af Statsobligationer at tilvejebringe de nødvendige Penge.

De øvrige Paragraffer er i Virkeligheden i Overensstemmelse med Forslaget, som det forelaa i Fjor. Det bestemmes i § 5, at Landbrugsministeriet nedsætter en Kommission, som faar til Opgave at bestemme, hvilke Ejendomme der skal deltage i Omkostningerne og i hvilket Forhold, og endvidere Ordningen af de forskellige Vandløbs- og Vejforbindelser. Endelig er der i § 8 bestemt, at Anlæggenes Udførelse skal overlades til Digelaget for Marsken ved Tønder, som bestaar af 9 Koge, dog saaledes, at Bestyrelsen for disse Koge og Digelaget suppleres med fire Medlemmer, et valgt af Landbrugsministeren efter Forhandling med Trafikministeren, et valgt af Tønder Amtsraad, et valgt af den nye Kog, som skal oprettes for Arealerne i Sejersbækdalen, saaledes som det er bestemt i § 3, og endelig et Medlem valgt af den nye Geestkog, der ligeledes skal oprettes ifølge § 3.

Man vil maaske indvende imod Lovforslaget, at det er et meget betydeligt Tilskud, Staten yder til en saadan Opgaves Løsning, idet det jo kan siges, at det i Virkeligheden er de paagældende Lodsejere, som faar den store Fordel, der flyder af Opgavens Løsning, og der kan være nogen Rimelighed i disse Indvendinger. Naar vi alligevel er gaaet med dertil, er det af forskellige Grunde, som jeg kort skal nævne. For det første tror jeg, at enhver, som har set disse Egne og set, hvilken forfærdelig Skade disse Jorder, som dog i det væsentlige er udmærket gode Jorder, lider paa Grund af Vandet, vil indrømme, at det vilde være en meget betydelig Fordel, om man ved Gennemførelsen af et saadant Projekt kunde naa til en Afvanding. Det, som har været det afgørende for mig og for Regeringen og bevirket, at vi finder det forsvarligt og rimeligt at gaa til et saa stort Tilskud, er den Omstændighed, at de ca. 9 000 ha, det her drejer sig om, er en Del af et stort lavtliggende Omraade, hvoraf de $\frac{2}{3}$ ligger Syd for den nuværende Grænse og er blevet afvandet. De 9 000 ha, som er den sidste Trediedel af Arealet, vil komme til at bære en alt for stor Byrde, hvis det overlades til de paagældende Beboere selv at bекoste Afvandingen. Dertil kommer, at denne Befolkning er blevet daarligere stillet, efter at Afvandingen Syd for Grænsen er